

[TÖRTÉNELMI VISSZATEKINTÉS](#) , [VALLÁSFILOZÓFIA](#) **TÁCSI ISTVÁN: AZ ŐSKERESZTÉNYSÉG VALLÁSELMÉLETE**

[2016/06/28](#) [TRANSYADMIN](#) [1 HOZZÁSZÓLÁS](#)

Felvetődött a világ magyarsága együtt gondolkodás érdekében, hogy szükséges lenne a nemzeti elkötelezett személyek, társadalmi szervezetek és a megújulásban érdekelt keresztény vallások részére az őskereszténység fogalmának egy szakszerű összefoglalójának elkészítése. Valóban nagyon fontos kérdés – a nemzet és a világ jövőjének a megmenthetősége érdekében – az őskereszténység törzsfelfordulásának pontos ismerete.

A TERMÉSZETBIBLIA címen kiadásra került könyvemben, a három kötetes ismeretterjesztő trilógiában leírt alapfogalmunkból induljunk ki (a könyv ismertetője az alul megadott honlapomon):

Őskereszténység: az egyenlőszárú körosztó szentkereszt szimbólumára felépülő matriarchális, vagyis anyatiszteletű „barbár” (magyarázata lejjebb) vallásforma, az emberiség legteljesebb természetmaterialista világnézete, szaknyelven szólva maga a legigazabb ősmaterializmus*
, (megkülönböztetve a természetellenes dialektikus materializmustól).

Megjegyezve: az általam használt őskereszténység fogalma azt az őskori vallásformát takarja, amit mi szkíta-, de pontosabban egyetemes magyari-ősvallásnak kellene ismerjünk. A szakirodalom használja elő- vagy protokereszténységként is.

Ez a tömör megfogalmazása nem terjed, nem terjedhetett ki minden fontos jellemzőjére. A szakirodalom anyagainak szintéziseként az őskereszténység jelentősége az alábbiakban foglalható össze:

1. A Homo sapiens kifejlődésének korszakában kialakult magyari-ősvallás, a pleisztocén 2,5 millió éve alatt keletkezett az őstermészet-vallásból szerves fejlődéssel, a modern ember kialakulása időszakában. Az utóbbi 100 ezer év alatt már létező emberi hitvallás az őskereszténység, mely a Nílus medencéjében kiteljesedő Atlantisz társadalmának = az ÉDEN meghatározó emberi hite az özönvíz előtt (lásd a lenti honlapom Atlantiszról szóló cikkében).

2. Jellemzői: valódi matriarchális barbár* vallásforma, mely az igazsághitre, a jó-erkölcsösségre = természet törvények követésére, a valódi anyatisztelet elsődlegességére,

már a Mennyben is a heteroszexuálisan teremő Napisten és Holdistennő tiszteletére és a Gyermekek (fiú és lány) szeretetére épül, az építő jellegű telepese munkakultúrák társadalmának összetartó emberi hitrendszere.

Barbár* az ősiségében pont az ellenkezőjét jelenti, mint amit ma nemzetközileg értenek rajta. Így az igazság, a szeretet és az alkotás vallásformája; a művelt és emberséges szabad ember hitvilága; a fehér (Jang = férfi)-fekete (Jin = nő) egysége, pl.: a taoizmus szerint.

1. Az őskereszténység az emberiség legigazabb ősmaterialista világnézete, vagyis nem az elvont transzcendens istenszemekhez való elváró, könyörgést kifejező vallásforma, hanem egy valódi cselekvő és természeti istenvallás, mely a Nap és a Hold égitesteknek (fénye és vonzása által) a Föld bioszférájára ható anyagelvű teremő hitelméletére épül. Az ősi Menny = a Naprendszerrel magával.

Hogy mindenki pontosan értse: az őskereszténység még véletlenül sem ateizmust jelent, hanem a legerősebb anyagelvű természetvallást, mely az őseinknél a teremő Ősmama és annak mennyei családja megszemélyesítésében öltött testet.

1. Az őskereszténység jelentősége az asszír szemitizmus világalomra jutásával, az új időszámításunk kezdetén Jézus Krisztus születése időpontjára fókuszálva, illetve halálával, a latin-zsidó valláshatalom általi keresztre feszítésétől fokozatosan elvész. Szóval átalakul egységesen *patriarchális, pogány, militarista, és a pénzhatalmat kiszolgáló új világvallásokká*, mint a judeo-kereszténység, az iszlám és a többi mai vallásforma. Pontosítva: minden mai vallásforma az őskereszténységből keletkezett ! Annak hitvilágát Jézus születési időpontjára datálva, azt átvéve és 180 fokban megfordítva egységesen létrehozták belőle a pogány apajogú új idealista világvallásokat.

Az őskereszténység keletkezése leegyszerűsítve, a teremőelméletén keresztül mutatható be.

1. Istenek feletti szint: az Egyistennő általi ősteremtés.

Az anyagi világ, az Univerzum megteremtése, megszülése. Mivel tudásuk szerint szülni csak a

női nem képes, az őseink hitében az anyagi világot az egy Ősmama, Ősanya lehetett csak képes megszülni. Aki a hitük szerint, szűznemzéssel, az elsődleges női princípiumként (kiindulási pont, kezdet) az ősi szülőcsatorna a szem (sumer) és a mag (mag(y)ar) képében megteremti. Az ATUM, az ASZUM egyiptomi neveken keresztül a magyarok Nagyboldogasszonya (Göncölszekér!), a Szűz Mária ennek a mítosznak megfelelően, a magyarok istenei világán felülálló névalakjai. Eredetében az ISTEN fogalom keletkezése: Égi-ő
s
—
te
teremtő-
n
ő (Egy-istennő = Ősmama), aki e szókép mozaikszavából (megfelelő betűiből, aláhúzva) képződik, Ősmama tartalommal.

1. Mennyei, vagy isteni szint: az Ősmama istencsaládjával.

Ősmama, illetve Szűz Mária, az általa szűznemzéssel megszült anyagi világgal együtt megteremti az egy fiát, a Nap égitestet is, mint a nappalt, és a fény képében teremtő másodlagos hím princípiumot valós teremtő erőként. Aki így a mennyNapistenévé válik. Teremtő párjaként az éjszaka, a női nemet meghatározó Holdistennő

(az istennők már csak Boldogasszonyok, a nagy jelző nélkül), aki már az Ősmama leányát, az ARÁT jelképezi. Majd az ő gyermekeik, akik mint teremtő erők, a Napistennel már a természetes megtermékenyüléssel (heteroszexuális) és szülési módon – nem szűzen – népesítik be a mennyet, és a fény képében, annak mintájára pedig a Földet.

1. Földi szint: az embercsaládokkal.

A Mennyből a Napisten és Holdistennő fiaként, a fény képében Földre szálló Hórusz istenfia, a Gyermekek által – aki így teremtő erőt hoz magával – megteremti a földi embert, Ádámot. Majd annak oldalbordájából és földi anyagból Évát, hogy a továbbiakban már a teremtés itt is a természetes útján folyjék. Nézzük csak mit is jelent az Ádám = fordítva olvasva: Mádá(r) = magyar, a Hórusz sólyomisten, Turulmadár! Az Éva jelentése pedig az Év-az magyar fogalmából, az évenként gyermeket világra hozó ősanyaként keletkezik. Ki termékenyíti meg Emesét? A hím Turulmadár! Az őskereszténység ősmaterializmusából adódó hitelv, vagyis az ANYAGELVŰSÉG azt jelenti, hogy sem a Menniben, sem a Földön, már szó sem lehet többet szűzen való szülésről, csak az első és egy alkalommal, az egy istenek feletti szintben.

Felvethető kérdés: mégis mi az alapvető különbség az őskereszténység és az újkeresztény, vagy judeo-kereszténység valláselmélete között? A legfontosabb különbség a teremtéselméletükben található. Amíg az őskereszténység az őssanyag megszületését az Ősmama (Ómami), Szűz Mária, vagy a Nagyboldogasszony tisztéhez kapcsolja az isteni szint feletti szűzen (szűznemzéssel) történő megteremtéséhez, ezért anyagelvű (ősrobbanás?), vagyis ősmaterializmus. Addig a judeo-kereszténység ugyanezt már a szülni sem tudó férfi princípiumhoz köti, ezért

idealizmus

, és vált a hite hamis teológiává. Az őskeresztényi elv a logikus teremtéselmélet, ellenkező esetben a hímtermékenyítő erőt is előbb meg kellett volna szülnie valakinek, az akkor még nem is létező anyagból!

Az újkereszténység – nem kell megijedni tőle – az őskereszténység teremtéselméletét úgy vette át és alakította ki belőle a sajátját, Szűz Mária és Jézus Krisztus személyében, mint az ősteremtés elvének duplikációját. Ugyanaz a történet, csak annyi különbséggel – miként írtam – a mai kereszténység már nem barbár matriarchális, hanem pogány patriarchális vallásformává lett, ezért a katolicizmusban is a világot teremtő őserő, az Istenanya már nem női, hanem férfi princípium. Ez az abszolút bizonyítéka annak, hogy a mai világvallások a saját tanításaik ellenére, és hiába is tagadják, már mind pogány patriarchális vallásformák (hímuralmúak), melyek a legkárosabb emberi filozófia, a fenntartható fejlődés terjesztői és haszonélvezői. Ez az a kétezer év óta tartó hazugsághalmaz, ami az emberi faj teljes kipusztulását hordozza magában. És ez az a hazugsághalmaz, amit csak egy azonnali vallásreformmal lehetne elhárítani a jövőnk útjából.

Ezért bátran lehet ma is imádni Szűz Máriát, az Atyaistent és a Jézust (gyermeket) – csak ebben a sorrendben – ha közben tudjuk, hogy ők az őskereszténység istenségei, amit az újkereszténység 180 fokos fordulattal vett át a magyarok ősvallásából. Nekünk magyaroknak ezért tudnunk kellene azt, hogy az ősvallásunkban: a Szűz Mária = a magyarok Nagyboldogasszonyával (istenek feletti szint). Addig a mennyei családja pedig = az Atyaisten + Anyaisten, akik már a magyar ősvallás istenségei + a Fiú = a Gyermekkel (aki fiú és lány is lehet, földi szint), és így épül fel az őskereszténység Szentháromsága. Mindenki hasonlítsa össze a két keresztvetést:

1. Őskereszténység: *„Az Anyának és Atyának s Gyermeknek nevében. Úgylegyen!”*
2. Katolikus kereszténység: *„Az Atyának és Fiúnak és Szentlélek Istennek nevében. Ámen!”*

Felvethető kérdés: mégis milyen vallásforma az, amelyik még a szentháromságából (keresztvetéséből) is kihagyja az ANYAfogalmát? Bizony, nem más, mint egy pogány

vallásforma! Megjegyezve, a Szentlélek mégsem fejezheti ki az Ősanya fogalmát – nevezze meg! – és a sorrend sem helyes.

Befejezésként már csak azt kell elismételünk, hogy a Nagyboldogasszony, a magyarok Ősmamája, Ősanya azért a legerősebb hitelv az őskereszténységből, mert ő az, aki szűzen (szűznemzéssel) megszüli az anyagi világot, és lényegében az egyszeri és megismételhetetlen őserőt fejezi ki. Nála nincs feljebb! Ezért ajánlhatta fel Szent István király is a magyar nemzetet az Ő szent kegyeibe. Nagyboldogasszonyunk az, aki a magyarok isteneinek megszüli az egy istenfiát, a Napistent, és a Holdistennőt (például: Tefnut, Ízisz, Anu boldogasszony nevekkkel), akik már az egyes magyar vallású törzsek ősanjáivá váltak. Ők már nem Szűzanyák, hanem Szentanyák vagy Boldogasszonyok, másként a törzsalapító istennők, a mindenkori Napisten (pl.: Amén, Attis, Apollón) teremő erejével együtt.

Kérem, gondolják végig a következményt! A magyar nemzettől elvették ősiségét, történelmét, ősvallását.

Ezért, ha a magyar nép a legrövidebb időn belül nem tudja visszaszerezni elsőként az őskereszténysége vallásformáját, a magyarok Ősmama = Egyistennő hitét. Általa pedig a magyarok Ősi- Szentháromságát, benne az 1/3 Napisten + az 1/3 Holditennő + az 1/3 Gyermekek teremő hitvilágát eszméjének, akkor ne csodálkozzunk azon, hogyha akár 50 év múlva is a magyar nemzetről – mint az emberiség ősnemzetéről – már csak könyvtárakban olvashat majd leírásokat az emberiség, ha lesz, aki túléli a mértéktelenségeink természeti katasztrófáját. De ott is csak a minket elpusztító ellenségeink (szemiták = hódítók) által leírtakban. A hímsoviniszta hitvilág nem természetkompatibilis elem, egyenesen a fajunk közeli halálába vezet. A világ megmentése a magyarok Nagyboldogasszonya matriarchális hitvilága új eljövételén múlik, és nem a hím messiásvárástól (Illés!).

Különösen ajánlanám vallástörténeti összefoglalómat vallásreformban gondolkodó vallási vezetőknek!

Vaskút, 2016. 06. 27.

Utóirat: ezen a nyelven küldte fohászát az Atyához, a susanita és kánaánita szkíta magyarok élő Istenéhez: „Éli Éli lam-ma sabaktani” vagyis „Istenem, Istenem, nézz-ma megszabadulni”, azaz „Segítség megszabadulni”, (lam = látni, nézni: T. I.). Ugyanis a régi magyar nyelvben, de Hazánk egyes részein még ma is: a segítségnyújtást sokszor fejezik ki, hogy „ránéztem”, „megnéztem” vagyis „segítettem”. Ez az „idióma” nem ismeretlen még az angol nyelvben sem.

Kérem, tekintse meg a honlapomat is:

<http://www.fiberweb.hu/taara>

Nemzeti InternetFigyelő (NIF)